ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 398

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ προαγωγῆς τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Προξενείου εἰς Γενικὸν Προξενεῖον καὶ συστάσεως ἐμμίσθου Γενικοῦ Προξενείου ἐν Τεχεράνῃ.... 1
Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων, ΓΦΛ' (3501), 389 καὶ 2918 περὶ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς, ὡς καὶ τῶν περὶ λιμένων..... 2
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 602 «περὶ Συνεταιρισμῶ.»..... 3

Διατάγματα

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ Γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, 'Ηπείρου, νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς ταμείου Κρήτης» καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης 'Ηπείρου..... 4
Περὶ συστάσεως Ταμείου ἐλαιοπαραγωγῆς Σκοπέλου..... 5
Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας ἐλαιοπαραγωγῆς Σκιάθου..... 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ προαγωγῆς τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Προξενείου εἰς Γενικὸν Προξενεῖον καὶ συστάσεως ἐμμίσθου Γενικοῦ Προξενείου ἐν Τεχεράνῃ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 63, 67 καὶ 73 τοῦ ἀπὸ 31 'Ιουλίου 1925 νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν 'Υπουργείου 'Υπηρεσιῶν», ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 29 'Οκτωβρίου 1925 νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 240 τοῦ ἀπὸ 31 'Ιουλίου Ν. Διατάγματος περὶ ἀναδιοργανώσεως κλπ.», προτάσει τοῦ 'Ημετέρου ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν 'Υπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Τὸ ἐν Βρυξέλλαις ἡμέτερον Προξενεῖον προάγεται εἰς Γενικὸν Προξενεῖον.

"Αρθρον 2.

Συνιστᾶται ἔμμισθον Γενικὸν Προξενεῖον ἐν Τεχεράνῃ.

"Αρθρον 3.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις Γενικῶν Προξενείων, ὡς καὶ αἱ ἐν συνόλῳ μηνιαῖαι αὐτῶν ἀποδοχαὶ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α') Γενικὸν Προξενεῖον ἐν Βρυξέλλαις.

'Οργανικαὶ θέσεις	"Εξοδα παραστάσεως Δραχ.	Σύνολον ἀποδοχῶν Δραχ.	ἢ τοι Λίρ. 'Αγγλ.
'Ο Γεν. Πρόξενος	1380	1875	75
Εἷς ἔκτ. γραφεὺς ἀντιμισθία		325	13
Εἷς κλητὴρ »		200	8

β') Γενικὸν Προξενεῖον ἐν Τεχεράνῃ.

'Οργανικὰ θέσεις	"Εξοδα παραστάσεως Δραχ.	Σύνολον ἀποδοχῶν Δραχ.	ἢ οι Λίραι 'Αγγλ.
'Ο Γεν. Πρόξενος	1630	2125	85
Εἷς ἔκτ. γραφεὺς ἀντιμισθία		400	16
Εἷς κλητὴρ »		250	10

"Αρθρον 4.

Τὸ εἰς ἑκάστην ἔμμισθον Προξενικὴν 'Αρχήν, διὰ γραφικὰ ἔξοδα, ταχυδρομικὰ τέλη, ἔξοδα κινήσεως, καθαρισμοῦ, θερμάνσεως, φωτισμοῦ, συνδρομῶν, ἐφημερίδων ἢ ἄλλων ἐντύπων καὶ συνήθων δημοσιεύσεων χορηγούμενον, κατὰ μῆνα συνολικὸν καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ποσόν, ὁρίζεται διὰ τὰ ὡς ἄνω Γενικὰ Προξενεῖα ὡς ἑξῆς:

1) Εἰς τὸ ἐν Βρυξέλλαις Γεν. Προξενεῖον Δρ. 300 ἤτοι Λ.Α. 12
2) Εἰς τὸ ἐν Τεχεράνῃ Γεν. Προξενεῖον » 750 ἤτοι Λ.Α. 30

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα καταργεῖται.

Τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἀνακοινωθήσεται εἰς τὴν συγκληθησομένην Βουλὴν καὶ ἐκτελεσθήσεται ὑπὸ τοῦ 'Ημετέρου ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν 'Υπουργοῦ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1925.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλλιος.

(2)

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων ΓΦΛ' (3501), 389 καὶ 2918 περὶ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς, ὡς καὶ τῶν περὶ λιμένων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ΓΦΛ' νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς ἐδάφια :

"Δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν αἱρετῶν μελῶν τῆς 'Επιτροπείας τοῦ Λιμένος Πειραιῶς ὁ 'Υπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διὰ διαταγῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους τῶν λοιπῶν σωματείων τῶν συμμετεχόντων δι' ἀντιπροσώπων των εἰς τὴν ἄνω 'Επιτροπείαν ἐντέλλεται, ὅπως κληθῶσι τὰ οἰκεῖα δημοτικὰ συμβούλια καὶ σωματεῖα, ἵνα ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διατα-

γῆς ἐκλέξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των διὰ τὴν νέαν τριετίαν.

Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῆ ὑπὸ τινος ἢ πλειόνων ἐκ τῶν ἄνω νομικῶν προσώπων ἡ ἐκλογή, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐκλέγει αὐτεπαγγέλτως τοὺς ἐλλείποντας ἀντιπροσώπους διὰ μὲν τὰ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια ἐκ τῶν ἐκλογίμων μελῶν αὐτῶν, διὰ δὲ τοὺς Δήμους ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι πολιτῶν, ἢ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅς διὰ ἀποφάσεως αὐτοῦ διορίζει μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ τριετὴς θητεία τῶν αἱρετῶν μελῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, δι' ἧς καταρτίζεται ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τῶν ἐκλεγέντων ἢ διορισθέντων μελῶν αὐτῆς.

Ἡ θητεία αἱρετοῦ μέλους ἐκλεγομένου ἢ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετίας τῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποφάσεως εἰς ἀντικατάστασιν ὁπωσδήποτε ἐλλείποντος ἢ καὶ μὴ ἀποδεχομένου τὴν ἐκλογὴν ἢ τὸν διορισμὸν λήγει ταυτοχρόνως μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2918 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Ἡ ἀνακαίνισις, συντήρησις καὶ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ νόμῳ 389 τῆς 17 Νοεμβρίου 1914 ἀναφερομένων ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων Πειραιῶς γίνεται δαπάναις τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Πειραιῶς, ὅπερ βαρύνουσι καὶ αἱ δαπάναι τῆς ἀστυνομίας τῶν ἔργων τούτων, ἧς σκοπὸς ἡ προφύλαξις τῶν ἔργων ἀπὸ πάσης βλάβης ἢ φθορᾶς καὶ ἡ πρόληψις παραβάσεως τῶν διὰ τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19 τοῦ νόμου 2853 «περὶ ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν γένει» κανονιζομένων διατάξεων.

Ἡ βλάβη, φθορὰ ἢ παράβασις βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου συνταχθησομένου ὑπὸ τῶν ἀριθμίων φυλάκων τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπείας Πειραιῶς, ἀσκούντων ἐν προκειμένῳ ἀστυνομικὰ καθήκοντα κατὰ τὰ διὰ διατάγματος ὁρισθησόμενα, ὁ δὲ πταίστης διώκεται καὶ προσάγεται ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου καὶ τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως τριῶν μέχρι δέκα ἡμερῶν καὶ προστίμου ἀπὸ δραχμῶν πεντήκοντα μέχρι χιλίων, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ τοῦ πενταπλασίου τῶν ἄνω ποινῶν.

Τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἄνω προστίμων ἀποδίδεται εἰς τὸν καταγγέλλοντα τὴν πρᾶξιν φύλακα, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ περιέρχεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον.

Αἱ παραβάσεις διώκονται καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 237 τοῦ 1914 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ τόμου 1382 τοῦ 1918, τῆς κατὰ τῆς αὐτῆς πταισματικῆς ἀποφάσεως ἐφέσεως μὴ ἀναστελλούσης τὴν παραχρῆμα ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2918 διαγράφεται ἡ λέξις «δευτέραν».

Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἄρθρου προστίθεται ἑτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Τὰ ἀπουσιάζοντα τῶν συνεδριῶν μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπείας Πειραιῶς ἄνευ ἀδείας ἐπὶ πέντε συνεχεῖς συνεδρίας ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τούτου, ὑποχρεουμένου τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ ὀργανισμοῦ ἢ τοῦ σώματος ὅπερ ἀντιπροσωπεύουσι παρὰ τῇ Ἐπιτροπείᾳ νὰ προβῇ ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας προσκλήσεώς του εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑτέρου μέλους ὡς ἀντιπροσώπου αὐτοῦ παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπείᾳ Πειραιῶς.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διορίζει ἀπ' εὐθείας δι' ἀποφάσεως του ταῦτα ἐκ τῶν ἐκλογίμων μελῶν τῶν ὡς ἄνω ὀργανώσεων.

Μέλος τῆς Ἐπιτροπείας Πειραιῶς ἀπουσιάσαν δεκάκις ἄνευ ἀδείας κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς οἴκου ἔτους ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ ἰσχυόντων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Ἡ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἰδίου νόμου 2918 καθοριζομένη ἀποζημίωσις δεκαπλασιάζεται μὴ παρεχομένη ὅμως εἰς τὰ καὶ ἅπαξ μόνον κατὰ μῆνα ἀπουσιάζοντα ἐκ τῶν συνεδριάσεων μέλη τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὁπωσδήποτε μέχρι τοῦ παρόντος γενόμεναι εἰσπράξεις λιμενικῶν φόρων ὑπὲρ τῶν ἑκασταχοῦ λιμενικῶν ταμείων νομιμοποιοῦνται.

Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μήπω εἰσπραχθέντα παρὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ἐξ ὀφειλετῶν εἴτε λιμενικῶν φόρων, εἴτε ἐξ ἄλλων οἱωνδήποτε ὑφισταμένων δικαιωμάτων ὑπὲρ τῶν λιμενικῶν ταμείων δὲν εἰσπράττονται, ἐξαιρουμένων τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλετῶν λιμενικῶν φόρων ὡς καὶ τῶν μετὰ λιμενικοῦ τινος ταμείου συμβληθεισῶν Ἑταιρειῶν, ὑπογρεουμένων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ δευτέρα, τρίτη καὶ τετάρτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 28-6-23 Ν. Δ. «περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων» τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων κυρίων λιμενικῶν ἔργων καὶ ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλεται δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν ἢ λειτουργίαν τοῦ λιμένος, ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ τῶν λιμενικῶν ταμείων πρωτίστως μὲν εἰς τὰς δαπάνας κατασκευῆς τῶν ἐξωτερικῶν ὑδραγωγείων ὑδρεύσεως τῶν ἐν τοῖς λιμέσι κειμένων πόλεων καὶ κωμῶν ὡς ἐπίσης καὶ τῆς κατασκευῆς ὁδοῦ ἀγούσης ἀπὸ τοῦ λιμένος εἰς τὴν πόλιν ἢ τὴν κώμην, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας οὗτος ἀνήκει, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον εἰς τὰς δαπάνας κατασκευῆς ἔργων διευθετήσεως ποταμῶν καὶ χειμάρρων ἢ ἐκτελέσεως προστατευτικῶν ἔργων ἐπὶ τούτων, ὡς καὶ ἔργων ἀποξηράνσεως ἑλῶν καὶ τελμάτων μέχρις ἀκτίνος ἓξ (6) χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ λιμένος.

Ἡ συμμετοχὴ αὕτη ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ ἐφ' ἅπαξ καταβολῆς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ τρίτον τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, ἐὰν δὲ τοῦτο εἶναι μικρότερον τῶν ἐτησίων προσόδων, τὸ ἓν τρίτον τῶν ἐτησίων τούτων προσόδων. Ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ συμμετοχῆς εἰς συνομολόγησιν δανείου, τὸ διατιθέμενον ἐτησίως ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἕκτον τῶν ἐτησίων προσόδων.

Ἡ διὰ τὰς συντηρήσεις τῶν ἀνωτέρω ἔργων τυχὸν συμμετοχὴ τῶν λιμενικῶν ταμείων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν δέκατον τῶν ἐτησίων αὐτοῦ προσόδων.

Ὡς λιμενικὰ ἔργα θεωροῦνται μόνον τὰ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθοριζόμενα, καταργουμένης πάσης ἄλλης ἀντικειμένης διατάξεως, ἔστω καὶ εἰδικῆς, συντηροῦνται δὲ καὶ λειτουργοῦσι δαπάναις τῶν οἰκείων λιμενικῶν ταμείων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐκ τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων τῶν λιμενικῶν ταμείων ὡς καὶ τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς ταῦτα τοιούτων, δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἐξακολουθοῦσι νὰ ἰσχύωσιν ἐφεξῆς μόνον αἱ διὰ διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκθορυβησομένου καὶ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καθοριζησόμεναι τοιαῦται, καταργουμένης τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ περὶ λιμένων Ν. διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 23-9-25 Ν. διατάγματος «περὶ θέσεως διατάξεών τινων εἰς τοὺς περὶ λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου νόμους» προστίθενται τὰ ἑξῆς.

«Προσωρινῶς καὶ διὰ πειθαρχικοὺς λόγους δύναται ν' ἀποκοπῇ τὸ ἐπίδομα τοῦτο δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας».

Ἄρθρον 6.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ τῆς 23)9)25 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐξαιρεῖται τὸ λιμενικὸν ταμεῖον Πειραιῶς».

Καταργουμένης τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. «περὶ θέσεως διατάξεών τινων εἰς τοὺς περὶ λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπου Νόμους» ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ ἡ παράγραφος 22 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 3163 Νόμου, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας προστίθενται αἱ λέξεις «τῶν μὴ ἀφορωσῶν καθαρῶς τεχνικὰ ζητήματα».

"Αρθρον 7.

Ἡ 13 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. «περὶ θέσεως διατάξεών τινων εἰς τοὺς περὶ λιμένων καὶ Πορθμοῦ Εὐρίπουνόμους» τῆς 23/9/25 τροποποιεῖται ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν φορολογίαν ἐπὶ τῶν φορτωτικῶν ὡς ἑξῆς :

«Ἐπὶ δὲ τῶν φορτωτικῶν 3 δραχ. κατὰ τόννον ἐμπορευμάτων, 0,80 κατὰ κεφαλὴν μεγάλων ζώων καὶ 0,20 κατὰ κεφαλὴν μικρῶν τοιούτων, ἤτοι αἰγοπροβάτων καὶ χοιριδίων, δυναμένων ν' αὐξομειῶνται ἑκάστοτε διὰ διαταγμάτων.»

Τὰ τέλη ταῦτα θὰ εἰσπράττωνται καὶ παρὰ τῶν πρακτορείων τῶν θαλασσίων μεταφορῶν, ὡς καὶ παρὰ τῶν γραφείων ἢ οἱωνδήποτε ὀργανισμῶν τῶν ὁπωσδήποτε ἐνεργούντων μεταφορὰς ἐμπορευμάτων θαλασσίως.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 28/6/23 Ν.Δ. «περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων» τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

«Τὸ Συμβούλιον λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται ὁ Πρόεδρος καὶ τρία μέλη».

"Αρθρον 8.

"Απαντα τὰ ἀτμοπλοϊκὰ πρακτορεῖα τὰ τῶν θαλασσίων μεταφορῶν καὶ λοιπὰ ὡς ἄνω τοιαῦτα τὰ ὑπὲρ τῶν λιμενικῶν ταμείων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν "Εργων εἰσπράττοντα δυνάμει τῶν κειμένων διατάξεων περὶ λιμένων κλπ. δικαιώματα καὶ πρόσθετον τέλος ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων ὡς καὶ τῶν φορτωτικῶν τῶν ἐμπορευμάτων, ὑποχρεοῦνται ὅπως τηρῶσι βιβλίον εἰς ὃ δέον νὰ καταγράφωσιν ἅπαντα τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα εἰσιτήρια ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν δι' ὃν ἐξεδόθησαν ταῦτα, ἔτι δὲ τὰς φορτωτικὰς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὸ βάρος αὐτῶν.

Ὑποχρεοῦνται προσέτι ὅπως τὰ στελέχη τῶν ἐκδιδομένων ὑπ' αὐτῶν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ὑποβάλλωσι μετὰ τοῦ τελικοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ εἰς τὰς οἰκείας λιμενικὰς ἐπιτροπὰς ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἔτι δὲ ὑποχρεοῦνται πάντοτε νὰ χορηγῶσι ταῦτα ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, ὅπερ ἤθελε ζητηθῆ αὐτοῖς, εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον ὑπάλληλον πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐκδοθέντων εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ τοῦ Ε. Τ. Μ. Λ. Ε. γενομένων εἰσπράξεων.

Εἰς περίπτωσιν παραβάσεως ἢ μὴ ἀκριβοῦς τηρήσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἢ μὴ παροχῆς τῶν πρὸς ἔλεγχον ἀναγκαιούντων στοιχείων παρά τινος ἐκ τῶν περὶ ὧν πρόκειται πρακτορείων, πιστοποιουμένης ταύτης παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὸν ἔλεγχον ὑπαλλήλου ἢ προὸ τοῦ Προέδρου τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πρόστιμον ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς γενομένης ζημίας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀνώτερον τοῦ διπλασίου εἰς τὸ οἰκεῖον λιμενικὸν ταμεῖον ἢ εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μηχανημάτων Λιμενικῶν "Εργων ἢ καὶ εἰς ἀμφότερα, καθοριζομένης τῆς ζημίας κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα θέλουσι εἰσπράττεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίων ἐσόδων νόμου, παρὰ τῆς οἰκείας τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ κατατίθεσθαι μερίμνῃ ταύτης ὑπὲρ τοῦ οἰκείου λιμενικοῦ ταμείου εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου λειτουργεῖ τὸ πρακτορεῖον καὶ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μηχανημάτων Λιμενικῶν "Εργων, ἀναλόγως τῇ προσγενομένῃ ἑνὶ ἑκάστῳ ζημίᾳ.

Τὸ ἅπαξ ἐπιβληθὲν πρόστιμον δὲν ἀνακαλεῖται.

Τὰ παρὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν πρακτορείων λαμβανόμενον ἤδη δυνάμει τῶν κειμένων διατάξεων ποσοστὸν 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθέντος ποσοῦ ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῶν ἑκασταχοῦ λιμενικῶν ταμείων ἐπιβεβλημένου ἐπιβατικοῦ δεκαλέπτου δικαιώματος αὐξάνεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς 10 ο)ο.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ δι' ἅπαντα τὰ πρακτορεῖα, γραφεῖα καὶ παντὸς εἴδους ὀργανισμούς, τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν εἰσπραξιν τῶν προσθέτων τελῶν ὑπὲρ τοῦ Ε. Τ. Μ. Λ. Ε.

"Αρθρον 9.

Τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα ἀπ' εὐθείας διὰ τῶν λιμένων Πρεβέζης, "Αρτης, Ἀμφιλοχίας, Βονίτσης, Πάργας καὶ Ἡγουμενίτσης ὡς καὶ τὰ ἐκ τῶν λιμένων τούτων ἐξαγόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπ' εὐθείας προοριζόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ σημάνσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς διώρυγος Λευκάδος - Ἀλεξάνδρου» εἰσπραττομένην φορολογίαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς σημάνσεως.

"Αρθρον 10.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὰ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ προπαρασκευῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1923 Ν. Δ. περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Μεσολογγίου καὶ ἀποξηράνσεως τῶν παρ' αὐτῷ ἑλῶν», ἐνωθέντα ταμεῖα «λιμενικὸν ταμεῖον Μεσολογγίου καὶ εἰδικὸν ταμεῖον ἐξυγιάνσεως Μεσολογγίου» καλοῦνται τοῦ λοιποῦ «λιμενικὸν καὶ ἐξυγιαστικὸν ταμεῖον Μεσολογγίου», διοικεῖται δὲ συμφώνως τοῖς ἰσχύουσι νόμοις περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων καὶ ὑπὸ ἐπιτροπῆς καθοριζομένης ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ρηθέντος Ν. Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1925, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ὁποίου διαχειρίζεται ἐφεξῆς διὰ κοινοῦ προϋπολογισμοῦ ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν τῶν τέως ταμείων ἐξυγιάνσεως καὶ λιμενικοῦ. Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ θέλει διαχειρίζεσθαι ἐτέρως καὶ τὰ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1925 ὑπολοιπόμενα 2)10 διὰ καθαρῶς ἐξυγιαστικὰ ἔργα.

"Αρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ διατάγματος κωδικοποίησις ὅλων τῶν περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων κειμένων διατάξεων, μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς τῶν περιόδων, ἐδαφίων καὶ ἄρθρων ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου αὐτῶν, ὡς ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κωδικοποίησις τῶν περὶ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Πειραιῶς κειμένων διατάξεων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Δ. Ρεῦφος, Ριχ. Διβαθινέπουλος, Α. Τοβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Δ. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλλιος, Γ. Βγόπουλος.

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 602 «περὶ Συνεταιρισμῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ὁ νόμος 602 «περὶ Συνεταιρισμῶν», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων 1435 ἔτους 1918 καὶ 1688 ἔτους 1919, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Συνεταιρισμὸς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου εἶνε ἡ Ἑταιρεία, ἡ ὁποία ἔχει κεφάλαιον μεταβλητόν, ἀποτελεῖται ἐκ συνεταίρων, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶνε ἐπίσης μεταβλητὸς καὶ σκοπεῖ τὴν διὰ τῆς συνεργασίας πῶν συνεταίρων προαγωγὴν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας ἑκάστου αὐτῶν».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται νέον ἐδάφιον τρίτον κατὰ σειρὰν ἔχον ὡς ἑξῆς :

«Οἱ συνεταιρισμοὶ ἀσχέτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν διακρίνονται εἰς γεωργικοὺς καὶ ἀστικούς. Γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας θεωροῦνται οἱ ἀποτελούμενοι κατὰ πλειονότητα ἐκ συνεταίρων ἐχόντων κύριον ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως, ἀστικοὶ δὲ ὑπαγόμενοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οἱ ἀποτελούμενοι κατὰ πλειονότητα ἐκ συνεταίρων ἄλλων ἐπαγγελματικῶν τάξεων».

Ἄρθρον 2.

Ἡ περίπτωσις 5 τοῦ ἄρθρου 5 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«5) Τὸν τρόπον καθ' ὃν καταρτίζεται ἢ μέλλει νὰ καταρτισθῇ βραδύτερον τὸ κεφάλαιον τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὸ ποσὸν διὰ τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦται νὰ συμμετέχῃ ἕκαστος συνεταῖρος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν (τὴν συνεταιρικὴν μερίδα) τὴν προκαταβολὴν ἔναντι τούτου, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ δεκάτου τοῦ ὁριζομένου ποσοῦ συμμετοχῆς καὶ τὸν χρόνον καὶ τὰς δόσεις τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου.»

Ἡ περίπτωσις 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«7) Τὴν ἔκτασιν τῆς ἀλληλεγγύου εὐθύνης τῶν συνεταίρων, ἤτοι ἐὰν θὰ εὐθύνωνται ἀλληλεγγύως διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συνεταιρισμοῦ μὲ ὅλην των τὴν περιουσίαν ἢ μέχρι ποσοῦ, εἴτε ὡρισμένου, εἴτε ὡρισμένου κατὰ μερίδα, εἴτε πολλαπλασίου τινὸς αὐτῆς».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 7 προστίθεται καὶ δευτέρα περίοδος ἡ ἑξῆς :

«Ἡ πρὸς συνέχισιν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πρέπει νὰ ληφθῇ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ Καταστατικῷ ὁρισθείσης διαρκείας τοῦ συνεταιρισμοῦ».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 8 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Πρὸς μεταβολὴν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ πρὸς αὔξησιν τῆς συνεταιρικῆς μερίδος ἢ τῆς εὐθύνης ἀπαιτεῖται πλειοψηφία τῶν τριῶν τεταρτων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 44 συγκροτούντων τὴν ἀπαρτίαν ἐν τῇ Συνελεύσει τῶν συνεταίρων, ἐφόσον δὲν ὁρίζωνται ἐν τῷ Καταστατικῷ καὶ ἄλλοι ἀκόμη ὅροι. Πρὸς μείωσιν τῆς συνεταιρικῆς μερίδος ἢ τῆς εὐθύνης ἀπαιτεῖται ἐκτὸς τῶν ἄνω ὅρων καὶ ἔγγραφος συγκατάθεσις τῶν πιστωτῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑποβαλλομένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τῆς αἰτήσεως πρὸς ἔγκρισιν τῶν τροποποιήσεων».

Δι' ἄλλας μεταβολὰς τοῦ Καταστατικοῦ ἀπαιτεῖται ὡσαύτως ἡ αὐτὴ πλειοψηφία ἐφόσον διὰ τοῦ Καταστατικοῦ δὲν ἠθέλησεν ὁρισθῇ διάφορος τοιαύτη ἢ ἄλλοι ὅροι.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 12 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς:

«Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς εἰσφορᾶς ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ὀφειλῆς μὴ ὑπερβαινούσης τὰς δύο χιλιάδας δραχμὰς ἐνάγει ὁ συνεταιρισμὸς τοὺς συνεταίρους ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἕδρας του, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως τῆς διαδικασίας τοῦ νομου ΓΨΟΔ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1913 «περὶ ἐκδικάσεως ἐν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων», ὁπότε ὁ συνεταιρισμὸς ὑπέχει θέσιν ἐργάτου.

Ἡ αὐτὴ διαδικασία ἐφαρμόζεται καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ συνεταιρισμὸς ἐνάγεται ὡς καθυστερῶν ἡμερομίσθια ἢ ἀντίτιμον παροχῆς ἐργασίας μέχρι τοῦ ἀνωτέρου χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς συνέταιρον ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 13 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Μὴ συμπληρώσαντες τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των δὲν δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ὡς συνέταιροι. Οἱ κάτω τοῦ 21ου ἔτους ἀνήλικοι ὡς καὶ αἱ ἔγγαμοι γυναῖκες δύνανται νὰ γίνωσι συνέταιροι ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ πατρός, τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος ἢ τῆς συναινέσεως τοῦ συζύγου ἐφόσον ἔχουσιν ἰδίαν οἰκονομίαν».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 14 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ὁ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ σχηματίσῃ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον εἰς τὸ ὁποῖον περιέρχονται δέκα τοῖς ἑκατὸν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐτησίων καθαρῶν κερδῶν μέχρις οὗ τοῦτο φθάσῃ τὸ σύνολον τῶν μερίδων πρὸς τούτοις τὰ ἐκ χαριστικῆς αἰτίας εἰς τὸν συνεταιρισμὸν περιερχόμενα καὶ τὰ τυχὸν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ προβλεπόμενα πρόστιμα ἢ ἄλλα ἔσοδα ἐφ' ὅσον δὲν ὡρίσθη δι' αὐτοῦ εἰδικῶς ὁ προορισμός των. Ἐπίσης εἰς τὸ ἀποθεματικὸν περιέρχονται καὶ τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς, ὁριόμενα ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως».

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διαιρούμενον εἰς δύο ἐδάφια τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν συνέταιρον κέρδος ἐφόσον καθυστερεῖται εἰσφορὰ καταλογίζεται εἰς αὐτήν.

Διὰ τοῦ Καταστατικοῦ δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι: α') δὲν θὰ γίνηται ποσῶς διανομὴ κερδῶν εἰς τοὺς συνεταίρους, ἀλλ' ὅτι ταῦτα θὰ περιέρχωνται ὁλόκληρα εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον καὶ β') εἰς τοὺς ἀστικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐργασίας τὰ κέρδη τῆς πρώτης διετίας περιέρχονται εἰς τὸ ἀποθεματικόν».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 15 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος :

«Εἰς συνεταιρισμοὺς ἀπεριορίστου εὐθύνης ὁ αἰτῶν ὅπως ἐγγραφῇ πρέπει νὰ δηλώσῃ συγχρόνως ὅτι εἶνε ἐν γνώσει, ὅτι εὐθύνεται διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀλληλεγγύως μὲ τοὺς λοιποὺς συνεταίρους δι' ὁλοκλήρου τῆς περιουσίας του».

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Δὲν δύνανται νὰ γίνωσι μέλη συνεταιρισμοῦ α') πρόσωπα διατελοῦντα μέλη ἄλλου συνεταιρισμοῦ, ὅστις ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐπιδιώκει τὸν αὐτὸν κύριον σκοπὸν (ὁμοειδεῖς συνεταιρισμοί), πρόσωπα διατελέσαντα μέλη ἑτέρου συνεταιρισμοῦ ἐξ οὗ ἀπεχώρησαν χωρὶς νὰ ἐξοφλήσουν ὁλοσχερῶς τὰς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν τοῦτον ὑποχρεώσεις των».

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Εἰς τὴν ἀπαραιτήτως ὑποβαλλομένην περὶ ἐγγραφῆς αἴτησιν πρέπει ὁ αἰτῶν τὴν ἐγγραφήν του νὰ δηλοῖ ὑπευθύνως : α') ὅτι δὲν ἀποτελεῖ μέλος ἄλλου συνεταιρισμοῦ ἐπιδιώκοντος ἐν αὐτῷ τόπῳ τὸν αὐτὸν κύριον σκοπόν, β') ὅτι δὲν διετέλεσε μέλος ἄλλου συνεταιρισμοῦ ἢ ὅτι ἐὰν διετέλεσε, ἐξεπλήρωσε πάσας τὰς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ἐξ οὗ ἐξῆλθεν ὑποχρεώσεις του, καὶ γ') ὅτι δὲν διεγράφη ἄλλου συνεταιρισμοῦ δυνάμει τῶν περιπτώσεων β' καὶ γ' τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ παρόν-

τος ἄρθρου ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς διαγραφῆς του συνεπληρώθη ἓν ἔτος».

Τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ διοίκησις ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως ἢ μὴ τοῦ αἰτοῦντος ἐντὸς 6 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως καὶ ἐὰν παραδεχθῇ τοῦτον ἐγγράφει αὐτὸν εἰς τὸ ἐν ἄρθρῳ 10 ἐδαφ.2 βιβλίον. Ἄλλως ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ τὴν αἴτησιν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς πρώτης προσεχοῦς γενικῆς συνελεύσεως, ἡ ὁποία ἀποφασίζει ἀμετακλήτως. Ἐν ἢ ὅμως περιπτώσει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δὲν περιλάβει τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, δύναται ὁ αἰτῶν νὰ ὑποβάλῃ τὴν αἴτησίν του αὐτοπροσώπως ἢ διά τινος τῶν συνεταίρων εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ τὴν συζητήσῃ πρὸ παντὸς ἄλλου θέματος.

Τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διορθοῦται ὡς ἑξῆς :

«Ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἢ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 ἐδ. 2 ἀριθμοῦ συνεταίρων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς Συνελεύσεως ἡ διαγραφὴ παντὸς συνεταίρου, ὅστις α΄) ἀσκεῖ ἐπιχείρησιν ὁμοίαν πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐπιδιωκόμενον κύριον σκοπόν, β΄) καθυστερεῖ τὴν καταβλητέαν εἰσφοράν του πλέον τῶν ἓξ μηνῶν, γ΄) καθυστερεῖ ἄλλην πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ὀφειλήν του πρὸς εἴσπραξιν τῆς ὁποίας ἤρχισεν ἐκτέλεσις κατ' αὐτοῦ. Ἡ διαγραφὴ δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἂν ἀκόμη δὲν προβλέπει τοὺς λόγους τούτους τὸ Καταστατικόν».

Τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἄνευ τινὸς αἰτήσεως διαγράφεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πᾶς συνεταῖρος ὅστις α΄) ἀπώλεσε τὰς διὰ τὴν ἐγγραφήν του ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, β΄) κατεδικάσθη δυνάμει τῶν ἄρθρων 82, 83 καὶ 84 τοῦ παρόντος νόμου, γ΄) κατεδικάσθη διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ὁ οὕτω διαγραφεὶς (περιπτώσεις β΄ καὶ γ΄) δὲν δύναται νὰ γίνῃ μέλος συνεταιρισμοῦ, εἰμὴ μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς διαγραφῆς του καὶ πάντοτε ἀποφάσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως».

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 16 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος :

«Ἐν τούτοις πᾶς συνεταῖρος δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως κατὰ τὸν ἄνω τρόπον μὴ τηρουμένων τῶν ἄνω προθεσμιῶν, ἐὰν μεταβληθῇ ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ ἡ εὐθύνη ἀπὸ περιωρισμένης εἰς ἀπεριόριστον. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποχωρήσωσιν ὀφείλουσι νὰ εἶνε ἐκ τῶν μὴ ἐγκρινόντων τὴν τροποποίησιν καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν αἴτησιν ἐντὸς προθεσμίας, ἥτις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν τριῶν καὶ μεγαλειτέρα τῶν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς τροποποιήσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου. Ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δύναται νὰ ὁρίσῃ ἐπακριβῶς τὴν προθεσμίαν ταύτην ἀλλὰ πάντως μεταξὺ τῶν ἄνω ὁρίων.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 17 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Ὁ ἀποχωρῶν συνεταῖρος δικαιοῦται νὰ μετέχῃ τῶν γενικῶν συνελεύσεων μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐξέρχεται, παύει ὅμως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἶνε μέλος τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ νὰ εἶναι τοιοῦτον καὶ νὰ μετέχῃ τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως τῆς ἀποχωρήσεως. Ὁ διαγραφεὶς συνέταιρος ἀποκλείεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κοινοποιήσεως τῆς διαγραφῆς του, γενομένης ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως περὶ διαγραφῆς τῆς συμμετοχῆς καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Οἱ ἀνωτέρω δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 18 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Ὁ ἐξερχόμενος συνέταιρος ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς μερίδος του. Τὸ Καταστατικὸν δύναται νὰ ἀποκλείσῃ τοὺς ἀποβαλλομένους δυνάμει τῶν περιπτώσεων β΄ ἢ γ΄ τοῦ ἐδαφίου 6 καὶ β΄ τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 602, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς μερίδος του ἢ μέρους αὐτῆς. Πάντως ὁ ἐξερχόμενος δι' οἱονδήποτε λόγον συνέταιρος οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἡ μερὶς ἐπιστρέφεται εἰς μὲν τοὺς παραιτουμένους ὡς ἔχει τὸ λαβεῖν ἢ ἐνεργητικὸν αὐτῆς, ἤτοι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τυχὸν ζημίας ἢ προσθήκης κέρδους κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἀπεχώρησαν, εἰς δὲ τοὺς ἀποβαλλομένους ὡς εἶχε τὸ λαβεῖν αὐτῆς, κατὰ τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου τῆς ἀμοιβῆς των ἔτους.

Ἡ μερὶς τοῦ ἐξερχομένου συνεταίρου καταβάλλεται αὐτῷ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξόδου, οὐχὶ ὅμως πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξαμήνου. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὁρίσῃ μακροτέραν προθεσμίαν καταβολῆς πρὸς τοὺς ἀποβληθέντας δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον ἐκτὸς τῆς ἀπωλείας τῶν δι' ἐγγραφήν των ἀπαιτουμένων ἰδιοτήτων, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν.

Ἡ προθεσμία τῆς καταβολῆς ἐν περιπτώσει ἀποβολῆς ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ ἀποβληθεὶς εἰδοποιήθη περὶ αὐτῆς διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἢ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ἐὰν δὲν ἐπαρκῇ ἡ ἑταιρικὴ περιουσία, συνυπολογιζομένου τοῦ ἀποθεματικοῦ καὶ ὅλων τῶν ἑταιρικῶν μερίδων πρὸς κάλυψιν τῶν ὑπαρχόντων τυχὸν χρεῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὁ ἐξερχόμενος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ μέρος ἐκ τοῦ ἐλλείμματος, ὑπολογιζόμενον κατὰ κεφαλὰς μὲν ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συνεταιρισμοῦ μὲ ἀπεριόριστον εὐθύνην ἀναλόγως τῶν μερίδων τῶν συνεταίρων δὲ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συνεταιρισμοῦ μὲ περιωρισμένην εὐθύνην.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 602 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις τῆς συνεταιρικῆς μερίδος εἰς τρίτον μὴ συνεταῖρον. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς νὰ ἀγοράζουν ἢ νὰ δέχωνται ὡς ἐνέχυρα τὰς μερίδας τῶν συνεταίρων.

Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὁρίσῃ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις συνεταιρικῆς μερίδος καὶ εἰς συνεταῖρον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἡ ἐκχώρησις τῆς συνεταιρικῆς μερίδος ὑπό τινος συνεταίρου εἰς ἄλλον ὄντα ἢ καθισταμένον συνεταῖρον, δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὕτη εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως τοῦ ἐκχωροῦντος συνεταίρου καὶ τῇ προηγουμένῃ συγκαταθέσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Ἡ ἐκχώρησις τῆς μερίδος του δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἄνευ ἐκκαθαρίσεως τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῆς, τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐκχώρησις ὑπεισερχομένου εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐκχωροῦντος, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται τότε ἀμέσως τοῦ συνεταιρισμοῦ, πάντως ἡ διάταξις τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ ἄρθρου 16 διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

Ἐπὶ συνεταιρισμοῦ μὲ ἀπεριόριστον εὐθύνην ἀπαγορεύεται ἡ εἰς ἕνα συνεταῖρον συγκέντρωσις μερίδων περισσοτέρων τῆς μιᾶς. Ἐπὶ συνεταιρισμῶν δὲ μὲ περιωρισμένην εὐθύνην τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὁρίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μερίδων τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται πέραν τῆς μιᾶς ν' ἀποκτήσῃ ἕκαστος συνεταῖρος καὶ ὁρίζει τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν μερίδων τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἀποκτήσῃ οἰκειοθελῶς ὁ συνεταῖρος.

Οὐδεὶς ὅμως συνεταῖρος δύναται νὰ ἐγγραφῇ ἐκτὸς τῶν ὑποχρεωτικῶς θυνάμει τοῦ καταστατικοῦ ἀποκτωμένων μερίδων, διὰ νέαν μερίδα προαιρετικὴν ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀποπληρώσει τὰς ὑποχρεωτικὰς καὶ τὴν προηγουμένην.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ ἄρθρον 21, πρώτην περίοδον ἡ λέξις «ἐξελθόν», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἀποχωρῶν».

Ἄρθρον 14.

Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 22 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν εὐθύνεται ἀλληλεγγύως μὲν ἀλλὰ μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς μερίδος του ἢ μέχρι τοῦ ὁριζο-

μένου ἐν τῷ καταστατικῷ ποσοῦ ἢ πολλαπλασίου τῆς μερίδος του».

Ἄρθρον 15.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἐδαφίου μόνου τοῦ ἄρθρου 23 ἀπαλείφεται.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 29 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Διοίκησις ἀποτελεῖται ἐκ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκ τριῶν τοὐλάχιστον συνεταίρων, ἐκλέγεται δὲ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του τὸν Πρόεδρον ἢ καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον ἢ καὶ τὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμίαν.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετέχουν τῆς διοικήσεως πρόσωπα ἀσκοῦντα ἰδίαν ἐπιχείρησιν ὁμοίαν πρός τινα τῶν ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς ὃν μετέχουσιν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν.

Ἐφ' ὅσον τὸ καταστατικὸν δὲν ἔχει περιορισμόν τινα, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἀριθμοῦ καὶ μισθοῦ τῶν προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων καὶ λογοδοτεῖ εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 30 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Πᾶσα δήλωσις ἢ πρᾶξις τῆς διοικήσεως καὶ πᾶσα ὑπογραφὴ γίνεται κατὰ κανόνα ὑπὸ δύο μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζομένων παρ' αὐτοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται ὑπ' εὐθύνην του ν' ἀναθέσῃ δι' εἰδικῶν ἀποφάσεών του τὴν διεξαγωγὴν ὡρισμένων ἐργασιῶν εἰς ὑπάλληλον τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ ἄλλα πρόσωπα.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 31 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύει τὸν συνεταιρισμὸν διὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τρίτοι θέλουν νὰ στραφοῦν κατὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ».

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 32 προστίθεται μετὰ τὴν λέξιν «εὐθύνεται» ἡ λέξις «ἀλληλεγγύως».

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 35 ἀπαλείφεται ἡ λέξις «ἀπολογισμὸν» καὶ προστίθενται ἀντ' αὐτῆς αἱ λέξεις «ἰσολογισμὸν καὶ τὸν λογαριασμὸν κερδῶν καὶ ζημιῶν».

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 37 προστίθεται δευτέρα περίοδος ἡ ἑξῆς.

«Ἐκ τούτων οἱ τελευταίως ἐκλεγέντες θεωροῦνται ὡς μὴ ἐκλεγέντες».

Ἄρθρον 22.

Εἰς τὸ ἄρθρον 38 προστίθεται ἐδάφιον 2 τὸ ἑξῆς.

«Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον δύναται ὁποτεδήποτε ν' ἀνακαλῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ μέλη αὐτοῦ ὡσάκις ἐνεργοῦν πράξεις παρὰ τὸν νόμον, τὸ καταστατικὸν ἢ τὰς ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ νὰ διορίζῃ ἀναπληρωτὰς αὐτῶν προσωρινῶς μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς γενικῆς Συνελεύσεως, προσκαλουμένης ταυτοχρόνως καὶ συνερχομένης ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν.

Ἐπίσης δύναται ὁποτεδήποτε νὰ διορίζῃ ἀναπληρωτὰς, παραιτουμένων, ἀνακαλουμένων, κωλυομένων ἢ θανόντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου προσωρινῶς μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀμέσως συγκλητέας γενικῆς συνελεύσεως, ἐφ' ὅσον τὸ καταστατικὸν δὲν προβλέπει περὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν, ἢ δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα ἢ ἀνεκλήθησαν καὶ ταῦτα.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 41 ἡ λέξις «τριάκοντα» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «πεντήκοντα».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἐδάφιον προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος.

«Ἐπίσης συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου ἢ τῶν ἐξουσιοδοτημένων παρ' αὐτοῦ εἰδικῶν ὑπαλλήλων του ἢ ὑπὸ τῶν διοριζομένων ἐν τῷ καταστατικῷ τρίτων μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀνακοινώσεως τῶν παρισμάτων ἀσκηθέντος ἐλέγχου».

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου αἱ λέξεις «δύναται τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς ἕδρας τοῦ Συνεταιρισμοῦ» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὑποχρεοῦται τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς ἕδρας τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν».

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 43 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

«Εἰς τοὺς οἰνοποιητικούς, ἐλαιουργικούς, τυροκομικοὺς καὶ ἐπεξεργασίας ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν συνεταιρισμοὺς ἐπιτρέπεται νὰ ὁρισθῇ διὰ τοῦ καταστατικοῦ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἑκάστου συνεταίρου θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποχρεωτικῶν μερίδων τὰς ὁποίας ὀφείλει οὗτος νὰ ἀποκτήσῃ, οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἑκάστου δύναται νὰ εἶνε ἀνώτερος τῶν πέντε ὅσας δήποτε μερίδας καὶ ἂν ἔχῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἐλαττοῦται ἀναλόγως, ἐφ' ὅσον σταθερῶς ἐλαττωθοῦν τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν κατὰ τὸ καταστατικὸν ἐβασίσθη ὁ καθορισμὸς τῶν ὑποχρεωτικῶν μερίδων, αἱ δὲ ἐπὶ πλέον ὑποχρεωτικαὶ μερίδες καθίστανται προαιρετικαί».

Τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 43 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς γυναῖκας ἢ τὰ νομικὰ πρόσωπα συνεταίρων νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἐν τῇ συνελεύσει δι' ἄλλων συνεταίρων, νομιμοποιουμένων δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς κατατιθεμένης εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἀλλ' οὐδεὶς συνέταιρος δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ πλείονας τοῦ ἑνός».

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸ ἄρθρον 44 ἡ φρᾶσις «κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρουσῶν ψήφων» καὶ ἡ λέξις «συγκαλεῖται» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «συνέρχεται».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται τὰ ἑξῆς ἐδάφια:

«Ἡ δευτέρα αὕτη συνέλευσις, ἂν δὲν προηγηθῇ νέα πρόσκλησις ὀφείλει νὰ συνέλθῃ καὶ ἄνευ τούτου μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐδὲν νέον πρὸς ἀπόφασιν θέμα δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς δευτέρας ταύτης συνελεύσεως. Εἰς τὰ θέματα περὶ λογοδοσίας ἀπαλλαγῆς Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ εὐθυνῶν, ἐγγραφῆς ἢ διαγραφῆς μελῶν καὶ ἐκλογὴν Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἢ ἀντιπροσώπων δὲν ἔχουσι δικαίωμα ψήφου οἱ ἐγγραφέντες ὡς συνεταῖροι κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς συνελεύσεως ἑξαμηνίαν οὔτε δικαίωμα δευτέρας ψήφου οἱ ἀποκτήσαντες ταύτην κατὰ τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τὰς πρώτας ἀρχαιρεσίας τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Πᾶσα ψηφοφορία ἐν γενικῇ συνελεύσει ἀφορῶσα ἀρχαιρεσίας, ζητήματα ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν, ἔγκρισιν ἰσολογισμοῦ, λογοδοσίας καὶ προσωπικὰ ἐν γένει ζητήματα εἶνε μυστική. Τὸ καταστατικὸν ὁρίζει τὸν τρόπον τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ τὰ μέτρα δι' ὧν ἐξασφαλίζεται ἡ μυστικότης τῆς διεξαγωγῆς τῆς ψηφοφορίας.

Πᾶσα ἐπὶ ἄλλων θεμάτων ψηφοφορία γίνεται ὡς τὸ καταστατικὸν ὁρίζει, οὐδέποτε ὅμως διὰ βοῆς.

Ἡ ἀπαρτία βεβαιοῦται ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως δι' ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου. Μὴ ὑπαρχούσης ἀπαρτίας ἡ ἀνάγνωσις ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν. Βεβαιωθείσης ἀπαξ τῆς ἀπαρτίας ἡ συνέλευσις θεωρεῖται εὑρισκομένη ἐν ἀπαρτίᾳ μέχρι πέρατος τῆς συζητήσεως ὅλων τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θεμάτων, τῶν ἀποχωρούντων θεωρουμένων ὅτι ἀρνοῦνται γνώμην ἢ ψῆφον, ἐκτὸς ἂν δι' ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας ἀναβληθῇ αὕτη. Ὡς ἀπόλυτος πλειοψηφία θεωρεῖται τὸ

ήμισυ πλέον ενὸς τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως βεβαιωθεισῶν ψήφων.

Ἄρθρον 26.

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 46 ἡ τελευταία φράσις «τῆς τελευταίας χρήσεως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τῆς τελευταίας ἢ τῶν δύο ἢ καὶ τριῶν τελευταίων χρήσεων».

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 48 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ συνέλευσις καθορίζει:

1) Τὸ ἀνώτατον ποσὸν ὅπερ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ δάνεια τὰ λαμβανόμενα ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ αἱ παρ' αὐτῷ γινόμεναι καταθέσεις. Ἐπίσης τὸ ἀνώτατον ποσὸν τοῦ τόκου τῶν δανείων καὶ τῶν καταθέσεων.

2) Τὸ ἀνώτατον ποσὸν τῶν πρὸς ἕκαστον τῶν συνεταίρων πιστώσεων. Τὸ ἀκριβὲς ποσὸν τῆς πιστώσεως ἑκάστου συνεταίρου ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Αἱ πρὸς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου πιστώσεις ἀνακινοῦνται εἰς τὴν ἀμέσως προσεχῆ Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἀπαγορεύεται: α') εἰς συνεταιρισμοὺς νὰ χορηγῶσι δάνεια εἰς πρόσωπα, ἅτινα δὲν εἶνε συνέταιροι, β') εἰς προμηθευτικοὺς ἢ καταναλώσεως συνεταιρισμοὺς νὰ πωλῶσιν εἰς μὴ συνεταίρους ἐπὶ πιστώσει.

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 50 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Αἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως δύνανται νὰ προσβληθοῦν δι' ἀγωγῆς κατὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἕδρας αὐτοῦ ενεκα παραβάσεως τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ. Ἐνάγοντες δύνανται νὰ εἶνε συνέταιροι ἀποτελοῦντες τοὐλάχιστον τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 41 ἐδ. α' ἀριθμὸν ὡς καὶ τὸ Διοικητικὸν ἢ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ὡς καὶ πᾶν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. Ἐπίσης καὶ οἱονδήποτε μέλος τοῦ Συνεταιρισμοῦ, προκειμένου περὶ εἰδικῶν ἀποφάσεων ἀφορωσῶν τοῦτο εἰδικῶς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδικείου δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων ἐκδίδεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ εἶνε ἐκκλητὴ πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, δικάζοντος ἄνευ δικονομικῶν τύπων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, πλὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου, αἵτινες ἀφορῶν ἐκλογὴν μελῶν Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἢ ἀντιπροσώπων αἵτινες εἶνε ἀνέκκλητοι.

Ἐν περιπτώσει προσβολῆς ἀποφάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀφορωσῶν ἐκλογὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἀντιπροσώπων μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 38 ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ἀφορωσῶν ἐκλογὴν Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἐξακολουθεῖ νὰ ἐποπτεύῃ τὸ παλαιὸν Ἐποπτικὸν Συμβούλιον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 29.

Εἰς τὸ ἄρθρον 51 προστίθεται ἐδάφιον 2 ὡς ἑξῆς:

«Προκειμένου περὶ διαγραφῆς ἡ ὡς ἄνω προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.»..... ... .

Ἄρθρον 30.

Εἰς τὸ ἄρθρον 56 προστίθενται εἰσέτι αἱ ἑξῆς δύο περιπτώσεις αἰτήσεως διαλύσεως.

«3) Ἐὰν ὁ συνεταιρισμὸς ἠδράνησεν ἀδικαιολογήτως πέραν τῆς διετίας.»

4) Ἐὰν ὁ συνεταιρισμὸς ὡς τοιοῦτος ἀποτελεῖ μέλος ὀργανώσεως ἀνηκούσης εἰς πολιτικὸν κόμμα.»

Ἄρθρον 31.

Τὸ ἄρθρον 67 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἢ τυχὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ παραμένει ἀδιανέμητον καὶ περιέρχεται εἰς τὴν ὑπάρχουσαν τυχὸν Ἐπαρχιακὴν Πιστωτικὴν Ἕνωσιν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν, ὅπως χρησιμοποιηθῇ ὑπὲρ τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ ἰδίᾳ πρὸς σύστασιν παρεμφεροῦς πρὸς τὸν διαλυθέντα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνεταιρισμόν. Ἐλλείψει δὲ τοιούτου περιέρχεται εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα τῆς ἕδρας τ[illegible] Συνεταιρισμοῦ καὶ διατίθεται εἰς κοινωφελεῖς σκοπούς.»

Ἄρθρον 32.

Τὸ ἄρθρον 68 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἡ διανομὴ τῆς λοιπῆς περιουσίας μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ λαβεῖν τῶν ἑταιρικῶν μερίδων γίνεται κατὰ κεφαλὰς ἐπὶ συνεταιρισμῶν ἀπεριορίστου εὐθύνης ἢ ἀναλόγως τοῦ λαβεῖν τῶν μερίδων ἐπὶ περιωρισμένης εὐθύνης, μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν διάλυσιν συνεταίρων καὶ τῶν ἐξελθόντων κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐφ' ὅσον ἐν τῷ καταστατικῷ δὲν ἀποκλείεται ἡ διανομὴ ἢ δὲν ὁρίζεται ἄλλος τρόπος αὐτῆς.»

Ἄρθρον 33.

Τὸ ἄρθρον 76 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν τὸ καταστατικὸν δὲν ὁρίζῃ ἄλλον τρόπον καταλογισμοῦ τῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς, ὁ καταλογισμὸς γίνεται κατὰ κεφαλὰς ἐπὶ συνεταιρισμῶν ἀπεριορίστου εὐθύνης ἢ ἀναλόγως τῶν μερίδων δι' ἃς ἐνεγράφη ἕκαστος ἐπὶ συνεταιρισμῶν περιωρισμένης εὐθύνης μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν πτώχευσιν συνεταίρων καὶ τῶν ἐξελθόντων κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος.

Τὸ ποσὸν τῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς καθορίζεται κατὰ τρόπον, ὥστε ἐάν τινες ἐκ τῶν συνεταίρων δὲν δύνανται νὰ πληρώσουν τὸ μέρος τὸ βαρῦνον αὐτοὺς ν' ἀναπληρωθῇ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν τῶν λοιπῶν.»

Ἄρθρον 34.

Τὸ ἄρθρον 82 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ ἢ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν ὁρ.ζομένων παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπιτροπῶν ἢ οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἢ ὑπάλληλοι τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παρεχώρησε τυχὸν διὰ πληρεξουσίου μέρος τῆς δικαιοδοσίας, ἐὰν βλάπτουν τὰ συμφέροντα τοῦ συνεταιρισμοῦ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισ.ν μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει ἄλλη βαρυτέρα κολάσιμος παράβασις.

Οἱ αὐτοὶ τιμωροῦνται μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν ἐὰν εἰς τὰς ἀνακοινώσεις καὶ γνωστοποιήσεις κάμνουν ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις ἢ εἰς τὰς ἐκθέσεις, τὰ λογιστικὰ βιβλία καὶ καταστάσεις περὶ τῆς περιουσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τῶν συνεταίρων ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς εὐθύνης τούτων ἢ κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως γραπτὴν ἢ προφορικὴν ἔκθεσιν ἢ ἀνακοίνωσιν ἢ κατὰ τὴν σύνταξιν πρακτικῶν παριστῶσιν ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωροῦνται οἱ ἀνωτέρω καὶ οἱοσδήποτε ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐὰν ἀρνηθοῦν νὰ παραδώσουν τὸ Ταμεῖον, τὰ βιβλία καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν συνεταιρ.σμὸν εἴδη εἰς τοὺς διαδόχους των.

Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον μετὰ βεβαίωσιν τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδικείου ὅτι δὲν ὑπεβλήθη ἔνστασις κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τῆς τεταγμένης δεκαπενθημέρου προθεσμίας διατάσσει τὴν ἀφαίρεσιν διοικητικῶς τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἀπὸ τοὺς κατακρατοῦντας καὶ τὴν παράδοσιν εἰς τοὺς διαδόχους των.

Οἱ αὐτοὶ τ.μωροῦνται μὲ πρόστιμον ἢ μὲ κράτησιν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας:

1) Ἐὰν παραβοῦν διάταξίν τινα τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ ἐνεργήσουν πρᾶξιν ἀντικειμένην πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως κατ' ἔγκλησιν τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς καὶ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

2) Ἐὰν δὲν ἐκτελοῦν συμφώνως πρὸς τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικὸν τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

3) Ἐὰν δὲν παρέχουν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ τὰς ἐντεταλμένας τὸν ἔλεγχον ἀρχὰς τὰς αἰτουμένος πληροφορίας.

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τιμωροῦνται μὲ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ποινάς.

1) Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δὲν προσβάλουν τὸ κῦρος τῶν τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικόν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ δὲν ἐκτελέσουν ἢ θεωρήσουν ἀκύρους τὰς τυχὸν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου θεωρηθείσας ἐγκύρους ἐκ τῶν ἀποφάσεων τούτων.

2) Ἐὰν παρόντα κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν δὲν ἐπιστήσουν τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τυχὸν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ λαμβανομένων ἀποφάσεων.

3) Ἐὰν ζητήσουν ἀπὸ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τὴν ἔγκρισιν πράξεών των γενομένων κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔγκρισιν πράξεων, δι' ἃς ἀπῃτεῖτο ἐκ τῶν προτέρων ἔγκρισις.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 202 τοῦ Ποιν. Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ συνεταιρισμῶν.

Ἁρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀδικημάτων εἶνε διὰ μὲν τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1, 2 καὶ 5 ἀναφερόμενα τὸ Δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπράχθησαν, διὰ δὲ τὰ ἐν ἐδαφίοις 3 καὶ 4 τὸ Δικαστήριον τῶν Πταισματοδικῶν.

Εἰς Ἐπιθεωρητὰς καὶ Ἐπόπτας γεωργικῶν συνεταιρισμῶν δύναται ν' ἀνατεθοῦν διὰ Διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δικαιοσύνης ἐκδιδομένου, χρέη δημοσίου κατηγόρου ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων ἀδικημάτων, ὡς καὶ ἀνακριτικὰ καθήκοντα δι' ὅλας ἐν γένει τὰς περὶ τοὺς συνεταιρισμοὺς παραβάσεις. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὑπάγονται ὡς τοιοῦτοι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 35.

Εἰς τὸ ἄρθρον 83 ἡ φράσις «ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι χιλίων δραχμῶν» ἀντικαθίσταται «ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν.»

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς φράσις «ἢ δεικνύουν συμπεριφορὰν ἐχθρικὴν πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ συνεταιρισμοῦ των».

Ἄρθρον 36.

Τὸ ἄρθρον 84 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ ἢ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἢ ὑπάλληλοι ἢ ἐκκαθαρισταὶ ἢ αἱ ὁριζόμεναι παρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἐπιτροπαὶ εἶνε ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν καὶ πρὸς τοὺς δανειστὰς διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύπτουσαν ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῶν ἀποφάσεων τῶν συνελεύσεων καθηκόντων αὐτῶν. Αἱ ἐντεῦθεν πηγάζουσαι ἀξιώσεις παραγράφονται μετὰ πενταετίαν.

Ἄρθρον 37.

Τὸ ἄρθρον 55 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἀποφάσει τῶν γενικῶν συνελεύσεών των δύνανται ἑπτὰ τοὐλάχιστον συνεταιρισμοὶ νὰ ἑνώνωνται εἰς ἕνωσιν πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς διὰ συνεργασίας τῶν μελῶν των προαγωγῆς τῆς οἰκονομίας ἑκάστου αὐτῶν.

Αἱ Ἑνώσεις αὗται ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ γενικαὶ συνελεύσεις τῶν Ἑνώσεων ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους ἢ τοὺς ἀναπληρωτὰς τούτων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Ἕνωσιν συνεταιρισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν γενικῶν συνελεύσεων αὐτῶν ἐφ' ὡρισμένῃ θητείᾳ μεταξὺ τῶν μελῶν των.

Ἕκαστος συνεταιρισμὸς ἀποστέλλει εἰς τὴν συνέλευσιν ἕνα ἀντιπρόσωπον μετὰ δικαιώματος ψήφου. Τὸν τακτικὸν ἀντιπρόσωπον κωλυόμενον ἀντικαθ.στᾷ ὁ ἀναπληρωτής. Οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ἀναπληρωταί των ἀνακαλοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑνώσεων ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Ἕνωσιν Συνεταιρισμῶν.

Ἡ τυχὸν ἀνάκλησις τῶν ἀντιπροσώπων παρὰ τῶν διορισάντων αὐτοὺς δὲν συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῆς ἰδιότητος τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ ἢ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως, τοῦ ἀνακληθέντος ἐξακολουθοῦντος νὰ διατηρῇ τὴν ἰδιότητα ταύτην, μέχρι λήξεως τῆς θητείας του ὡς Διοικητικοῦ ἢ Ἐποπτικοῦ Συμβούλου, μὴ ἀσκοῦντος ὅμως ἀπὸ τῆς ἀνακλήσεως τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἐν ὀνόματι τοῦ Συνεταιρισμοῦ του ἐν τῇ Συνελεύσει τῆς Ἑνώσεως. Δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ὡς ἄνω Ἑνώσεων δύνανται νὰ συνενῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἰς Κεντρικὴν Ἕνωσιν εἰς ἣν δύνανται νὰ ἐγγράφωνται ὡς μέλη καὶ ἁπλοῖ Συνεταιρισμοί. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην μορφὴν τῶν Ἑνώσεων τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου θέλει γενικῶς κανονισθῇ διὰ Διατάγματος.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν Κεντρικῶν Ἑνώσεων. Συνεταιρισμοὶ ὡσαύτως δύνανται ν' ἀποτελέσουν σωματεῖα μὴ ἐπιδιώκοντα οἰκονομικοὺς σκοπούς, διεπόμενα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπὸ τῆς περὶ σωματείων νομοθεσίας, τῶν καταστατικῶν αὐτῶν ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου.

Αἱ Ἑνώσεις ὑπὸ οἱανδήποτε τῶν ἀνωτέρω μορφῶν ἀσκοῦσιν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων Συνεταιρισμῶν.

Ἄρθρον 38.

Ὅπου ἐν τῷ νόμῳ ἀναφέρονται αἱ λέξεις «Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.»

Ὡσαύτως ἡ ἐν ἄρθρῳ 4 φράσις «ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης» διὰ τῆς φράσεως «ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Γεωργίας καὶ Δικαιοσύνης.»

Ἄρθρον 39.

Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 602 ὡς καὶ ἄλλων ἀφορώντων τὴν περὶ Συνεταιρισμῶν νομοθεσίαν, μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς καὶ ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων καὶ τίτλων τῶν νόμων τούτων καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο παραπομπῶν εἰς ἐνιαῖον κείμενον δημοσιευόμενον αὖθις ὑπὸ τὸν τίτλον «Νόμος περὶ Συνεταιρισμῶν» καὶ ἀριθμὸν τὸν ἀριθμὸν τοῦ νόμου τούτου 602.

Τὸ παρὸν νομοθετικὸν Διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιευθήσεται καὶ ἐκτελεσθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλλιος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ Γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης» καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Ἠπείρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. διατάγματος «περὶ Γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἐπεκτείνομεν τὸ ὡς ἄνω Νομ. διάταγμα πρὸς αὐτοτελῆ ὀργάνωσιν Γεωργικῆς Τραπέζης ἐν Ἠπείρῳ τροποποιοῦντες αὐτὸ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τράπεζαν ταύτην κατὰ τὰς ἑξῆς διατάξεις:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ἱδρύεται Γεωργικὴ Τράπεζα ἐν Ἠπείρῳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γεωργικὴ Τράπεζα Ἠπείρου» ὀργανουμένη ὑπὸ τοὺς ἑπομένους ὅρους» :

2. Ἕδρα αὐτῆς ὁρίζονται τὰ Ἰωάννινα καὶ περιφέρεια οἱ Νομοὶ Ἰωαννίνων, Πρεβέζης καὶ Ἄρτης.

3. Ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα Ἠπείρου εἶνε αὐτόνομος καὶ αὐτοτελὴς ὀργανισμὸς ὑπαγόμενος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, σκοπὸν ἔχων τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας ἐν γένει εἰς τοὺς ἀνωτέρω νομούς.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίστανται αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 διὰ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 19, διατηρουμένων τῶν λοιπῶν παραγράφων τοῦ ἄρθρου κατὰ τὴν αὐτὴν σειράν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 ἀπαλείφονται τὰ α' καὶ γ' ἐδάφια, ἀντικαθιστάμενα διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 19 λαμβανούσης αὔξοντα ἀριθμὸν 2.

Τὸ ἐδάφιον β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 καθίσταται παράγραφος 3. Ἡ δὲ παράγραφος 3 λαμβάνει αὔξ. ἀριθμὸν 4.

2. Τὰ ἄρθρα 15, 16, 17 καὶ 18 ἀπαλείφονται.

3. Ὁμοίως ἀπαλείφεται τὸ ἄρθρον 19, τοῦ ὁποίου αἱ τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν Ἠπείρου ἀφορῶσαι διατάξεις περιελήφθησαν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος.

4. Τὸ ἄρθρον 20 λαμβάνει κατὰ σειρὰν αὔξοντα ἀριθμ. 15.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 21 λαμβάνον αὔξοντα ἀριθμὸν 16 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα Ἠπείρου καθίσταται αὐτοτελὴς ὑπὸ τῆς ἐν ἰσχύϊ θέσεως τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς. Τὸ ἐν Ἰωαννίνοις ἑδρεῦον ὑποκατάστημα τῆς μέχρι τοῦδε Γεωργικῆς Τραπέζης Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου ἐξακολουθεῖ ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ταύτης μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς αὐτοτελοῦς Γεωργικῆς Τραπέζης Ἠπείρου.

Ἄρθρον 5.

1. Ὅπου τοῦ ὡς ἄνω ἀναφερομένου Ν. Δ. ἀπαντῶσιν αἱ λέξεις Μακεδονία, Θεσσαλονίκη καὶ Νόμος, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων Ἤπειρος, Ἰωάννινα καὶ Διάταγμα.

2. Ὡσαύτως τροποποιοῦνται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ ἀπὸ ἄρθρον εἰς ἄρθρον παραπομπαὶ τοῦ ὡς ἄνω Νομ. διατάγματος κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος τιθεμένην σειρὰν ἄρθρων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ὡς ἄνω Διάταγμα τροποποιούμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ λαμβάνον τὸν τίτλον «Διάταγμα περὶ ἱδρύσεως Γεωργικῆς Τραπέζης Ἠπείρου» κωδικοποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Α'. Ἐπωνυμία. Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

1. Ἱδρύεται Γεωργικὴ Τράπεζα ἐν Ἠπείρῳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γεωργικὴ Τράπεζα Ἠπείρου» ὀργανουμένη ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους :

2. Ἕδρα αὐτῆς ὁρίζονται τὰ Ἰωάννινα καὶ περιφέρειαι οἱ Νομοὶ Ἰωαννίνων καὶ Ἄρτης.

3. Ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα Ἠπείρου εἶνε αὐτόνομος καὶ αὐτοτελὴς τραπεζιτικὸς ὀργανισμός, ὑπαγόμενος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, σκοπὸν ἔχων τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας ἐν γένει εἰς τὴν περιφέρειαν Ἠπείρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ κεφάλαια τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Ἠπείρου ἀποτελοῦνται ὡς ἑξῆς:

Α') Ἀπὸ τὴν εἰς τὴν περιφέρειαν Ἠπείρου ἀνήκουσαν περιουσίαν τῆς τέως Γεωργικῆς Τραπέζης Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου.

Β') Ἀπὸ ἐπαύξησιν ταύτης δι' ἐκδόσεως μετοχῶν διατιθεμένων ἀποκλειστικῶς εἰς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς ἢ Ἑνώσεις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ὑπὸ τύπον Συνταιρισμοῦ ἢ Ἑταιρείας ὑπὸ Συνεταιρισμῶν ἱδρυομένας ἐφ' ὅσον αὗται γίνονται δεκταὶ πρὸς συνεργασίαν ὑπὸ τῆς Τραπέζης.

Γ') Ἀπὸ τὸ τίμημα καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν περιελθουσῶν καὶ περιερχομένων δυνάμει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου γαιῶν συνεπείᾳ τῆς μετατροπῆς τῆς κατὰ τὸν ὀθωμανικὸν νόμον ἐξουσιάσεως εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν.

Δ') Ἀπὸ τὴν προσαύξησιν τῆς περιουσίας αὐτῆς δι' ἀναγκαστικῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰσφορᾶς τῆς περιφερείας Ἠπείρου ὡς ἑξῆς:

α') Ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ μέχρι 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ κυρίου δημοσίου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα.

β') Ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1640 κυρίου δημοσίου φόρου ἐπὶ εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθουμένων γαιῶν (κατηγορίας Β').

γ') Ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ μέχρις 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν κατηγορίαν Ε' τοῦ Ν. 1640 στρεμματικοῦ δικαιώματος καὶ φόρου καθαρῶν κερδῶν ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.

δ') Ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων μέχρις 10 ο)ο τοῦ Δημοσίου τοιούτου.

ε') Ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν καὶ καὶ λοιπῶν ἐλαιωδῶν προϊόντων μέχρις 10 ο)ο τοῦ Δημοσίου τοιούτου.

ς') Ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τοῦ οἴνου μέχρις δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ Δημοσίου φόρου καταναλώσεως.

2. Ἡ ἑκάστοτε καὶ ἐφ' ἑκάστου εἴδους ἐπιβαλλομένη ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Ἠπείρου ἀναγκαστικὴ εἰσφορά, δ-

ρίζεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας μετ' ἔκθεσιν τοῦ Ἁρμοδίου ἱδρύματος.

3. Αἱ ἀναγκαστικαὶ αὗται εἰσφοραὶ συμβεβαιοῦνται καὶ συνεισπράττονται μετὰ τῶν σχετικῶν Δημοσίων φόρων (δι' ἰδιαιτέρων διπλοτύπων χορηγουμένων παρὰ τῆς Τραπέζης) καὶ ἀποδίδονται εἰς τὴν Τράπεζαν ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς εἰσπράξεώς των κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος ὁρισθησόμενα.

4. Οἱ εἰσπράττοντες τὰς ἀναγκαστικὰς ταύτας εἰσφορὰς Δημόσιοι Ταμίαι, ἐκδίδουσιν ἀπ' εὐθείας ἐπ' ὀνόματι τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης γραμμάτια παραλαβῆς πληρωτέα τὸ βραδύτερον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, λαμβάνοντες ὡς ποσοστὸν αὐτῶν μέχρι 1 ο)ο ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Τραπέζης εἰσπραττομένων.

5. Ἐν περιπτώσει καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως τινὸς τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ δημοσίων φόρων, ἐφ' ὧν βασίζονται οἱ ὡς ἄνω πρόσθετοι ἀναγκαστικαὶ εἰσφοραὶ διὰ νεωτέρων Νόμων, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας τροποποίησις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ σκοπῷ διατηρήσεως τῶν ὑπὲρ τῆς Τραπέζης πόρων.

Ἄρθρον 3.

1. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὡς ἄνω κεφαλαίων ἡ Τράπεζα δύναται ἐπίσης νὰ προσπορίζεται χρήματα, διὰ δανείων, δι' ἐντόκων παρ' αὐτῇ καταθέσεων καὶ διὰ τῆς ὀργανώσεως Ταμιευτηρίου.

2. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν κεφαλαίων τούτων τῆς Τραπέζης κατατίθεται ὑποχρεωτικῶς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Συνεταιρισμῶν ἀποκατασάτσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Τραπέζης συσταθέντων ἢ συνιστωμένων τὰ χρηματικὰ ποσὰ περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἐδ. β' παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1924 Ν. Δ. περὶ κωδικοποιήσεως ἀγροτικῶν νόμων. Ἡ εἴσπραξις καθυστερουμένων τυχὸν δόσεων τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεωτικῶν καταθέσεων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων νόμου.

3. Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τῶν Κοινοτήτων κατατίθενται εἰς πρώτην ζήτησιν ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῇ Γεωργικῇ Τραπέζῃ Ἠπείρου τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους.

4. Ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα δύναται ὡσαύτως νὰ ἐκδίδῃ ὁμολογίας διὰ τὰ παρ' αὐτῆς χορηγούμενα ἐνυπόθηκα δάνεια τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 3221 «περὶ Κτηματικῶν Τραπεζῶν».

Γ'. Ἐργασίαι τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης συνίστανται εἰς τὴν παροχὴν δανείων εἰς γεωργικοὺς Συν)σμούς. Ἐπίσης δύναται νὰ παρέχωνται δάνεια εἰς γεωργοὺς ἰδιοκτήτας ἢ μή, ὅπου δὲν δύναται νὰ χορηγηθοῦν τοιαῦτα διὰ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

2. Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω κυρίων ἐργασιῶν, δύναται ἡ Τράπεζα νὰ διεξάγῃ καὶ ἄλλας μὴ παρακινδυνευμένας Τραπεζιτικὰς ἐργασίας.

Δ'. Διοίκησις τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Τράπεζα διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐξ ἓξ ἀντιπροσώπων τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν Ἠπείρου, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης καὶ δύο ἀνωτέρων Δημοσίων ὑπαλλήλων.

2. Ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων, ἡ θητεία αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἐντολῆς καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος συνιστωμένου Συμβουλίου τῶν Γεωργικῶν Τραπεζῶν.

3. Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 1 περιπτ. β' τοῦ ἄρθρου 2 ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένου ἀλλοία συγκρότησις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

1. Κατὰ τὴν πρώτην διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, Διοικητὴς τῆς Τραπέζης διορίζεται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένου, ὁ ἔχων ἀνωτέραν οἰκονομικὴν μόρφωσιν καὶ εἰδικὴν Τραπεζιτικὴν κατάρτισιν.

2. Μετὰ πάροδον τῆς πρώτης διετίας ἢ ἐὰν πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας κενωθῇ ἡ θέσις τοῦ Διοικητοῦ, οὗτος ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν τετραετίαν, ἐπιτρεπομένης τῆς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θητείας του ἐπανεκλογῆς του.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ τριμελῆ Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν κατὰ πρωτίμησιν μεταξὺ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις κατοικούντων μελῶν αὐτοῦ, ἥτις μετὰ τοῦ Διοικητοῦ διεξάγει τὰς διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἀνατιθεμένας αὐτῇ ἐργασίας.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ Εἰδικὸν Οἰκονομικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς Τραπέζης ἀσκεῖ τριμελὴς ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἑνὸς Τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, ὑπηρετοῦντος ἐν Ἰωαννίνοις. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διορίζονται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Αἱ ἀποζημιώσεις καὶ λοιπὰ ἔξοδα τοῦ ἐλέγχου τούτου καταβάλλονται ὑπὸ τῆς Τραπέζης.

2. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας θέλει καθορισθῇ ἡ δικαιοδοσία τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης εἶναι μόνιμοι καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν συντάξιμος, αἱ συντάξεις αὐτῶν καταβάλλονται εἰς βάρος τῆς Τραπέζης.

Ε'. Καταστατικόν.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ πρῶτον καταστατικὸν τῆς Τραπέζης καταρτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὸ καταστατικὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περιέχῃ διατάξεις ἀντικειμένας πρὸς τὸ παρὸν Διάταγμα.

3. Μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ καταστατικοῦ, δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης νὰ τροποποιήσῃ ἢ καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ τοῦτο.

4. Τὸ τροποποιούμενον ἢ νέον καταστατικὸν ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅστις ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἀντιρρήσεις ἐπὶ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, προβαίνει εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἄλλως ἐπιστρέφει τοῦτο μετὰ τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Τὸ Συμβούλιον συνερχόμενον συζητεῖ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ, προβαίνει εἰς τὴν τελικὴν αὐτοῦ διατύπωσιν καὶ ὑποβάλλει τοῦτο ἐκ νέου μετὰ ἠτιολογημένης ἐκθέσεως.

5. Ὁ Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ τὸ ἐκ δευτέρου ὑποβαλλόμενον καταστατικὸν ἐν ἰσχύϊ μόνον ἐφ' ὅσον γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως αὐτοῦ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Συμβούλιον, δικαιούμενος ὅμως καὶ τότε νὰ τροποποιήσῃ ἐκ τῶν διατάξεων αὐτοῦ καὶ ἄνευ συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου τούτου τὰς ἀφορώσας α') τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως, β') τὴν συγκρότησιν γενικῆς συνελεύσεως μετόχων, τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς καὶ τὰ δικαιώματά της ἐν τῇ διοικήσει, γ') τὰ εἴδη τῶν ἄλλων Τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν, ἃς δύναται νὰ διεξάγῃ ἡ Τράπεζα, καὶ δ') τοὺς ὅρους ἀπονομῆς συντάξεων.

Ἄρθρον 11.

1. Διὰ τοῦ καταστατικοῦ καθορίζεται.

α') Ὁ τρόπος τῆς συγκλήσεως λειτουργίας καὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ αἱ ἁμοιβαὶ αὐτοῦ.

β') Τὰ καθήκοντα, ἡ δικαιοδοσία καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Διοικητοῦ.

γ') Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

δ') Ἡ ὀργάνωσις τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης, ἡ ἵδρυσις Ὑποκαταστημάτων, καὶ Πρακτορείων, ὁ ἀριθμός, ὁ βαθμός, τὰ προσόντα, αἱ ἀποδοχαὶ καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ καὶ παύσεως αὐτῶν. Ἀπαραιτήτως δημιουργεῖται παρὰ τῇ Τραπέζῃ καὶ μία θέσις τεχνικοῦ συμβούλου ἐκτελοῦντος καὶ χρέη ἐπιθεωρητοῦ. Ὁ Τεχνικὸς σύμβουλος πρέπει νὰ κέκτηται δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόσπασις γεωπόνου δημοσίου ὑπαλλήλου παρὰ τῇ Γεωργικῇ Τραπέζῃ εἰς ὃν ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα τεχνικοῦ συμβούλου ἐπιθεωρητοῦ. Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ καταβάλλονται καθ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀπόσπασις ὑπὸ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης.

ε')Οἱ ὅροι τῆς ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν Διοικητὴν καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης καὶ ἡ κλίμαξ τῶν χρονικῶν ὁρίων ἀπονομῆς αὐτῆς.

ς') Ὁ τρόπος τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως.

ζ') Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 1 περίπτωσις Β', μετοχῶν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, τὰ δικαιώματα τῶν μετόχων καὶ ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης διὰ καταρτίσεως Γεν. Συνελεύσεως ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγκλήσεως ἀπαρτίας, ἁρμοδιότητος κλπ. ταύτης.

η') Οἱ ὅροι τῆς συνάψεως δανείων καὶ ἡ ὀργάνωσις Ταμιευτηρίου καὶ ἀποδοχῆς ἐντόκων καταθέσεων.

θ') Τὰ εἴδη, οἱ ὅροι, ὁ τόκος καὶ τὰ ὅρια τῶν δανείων ὡς καὶ πᾶσα διὰ τὴν χορήγησιν αὐτῶν ἀναγκαία λεπτομέρεια.

ι') Τὰ εἴδη καὶ οἱ ὅροι τῆς διεξαγωγῆς δευτερευουσῶν Τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν.

ια') Ἡ ἀποζημίωσις τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2.

ιβ') Ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν λειτουργίαν τῆς Τραπέζης.

ς'. Γενικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ τὰς ἀναγκαστικὰς ἐκτελέσεις τῆς Τραπέζης κατὰ ἐνυποθήκων ὀφειλετῶν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 19—37 τοῦ νόμου ΦΚϚ' τῆς 12 Ἀπριλίου 1859 περὶ Τραπέζης.

2. Διὰ τὰς ἐκτελέσεις τῆς Τραπέζης πρὸς εἴσπραξιν τῶν λοιπῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—58 τοῦ νόμου ΥΑϚ' περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν νόμων ΑΡΝΔ', ΑΣΚΕ', ΓΥΟΔ' ἄρθρ. 14 καὶ ΓΩΟΒ' ἄρθρον 34 πλήν:

α') Τῶν διατάξεων περὶ εἰδικῆς προσκλήσεως μὴ οὔσης ἀναγκαίας εἰμὴ μόνον προκειμένου περὶ τρέχοντος λογαριασμοῦ ὅτε τοιαύτην θέσιν ἐπέχει ἡ ἐπίδοσις ἀντιγράφου ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Τραπέζης ἐμφαίνοντος τὴν πιστοχρέωσιν τοῦ ὀφειλέτου. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο ἀποτελεῖ ἐκτελεστὸν τίτλον.

β') Τῶν διατάξεων περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ἥτις οὐδέποτε συγχωρεῖται.

3. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ἔργα τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐνεργεῖ ἀναλόγως ὁ Διευθυντὴς τοῦ οἰκείου Γραφείου τῆς Τραπέζης διὰ δικαστικῶν κλητήρων ἢ δημοσίων εἰσπρακτόρων λαμβανόντων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ΓΥΟΔ' νόμου δικαιώματα. Τὰ ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ καθεστῶτος καὶ κατὰ τοὺς Ὀθωμανικοὺς νόμους συντεταγμένα δανειστικὰ ἔγγραφα τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης θεωροῦνται ἰσοδύναμα πρὸς Δημόσια ἔγγραφα καὶ ἀποτελοῦσιν τίτλον ἐκτελεστόν.

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ τέλος χαρτοσήμου τῶν συμβολαίων καὶ γραμματίων τῆς Τραπέζης καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἢ Δημοσίων ἐγγράφων, δι' ὧν αὕτη ὁμολογεῖ μερικὴν ἢ ὁλικὴν ἐξόφλησιν μετ' ἐξαλείψεως ὑποθήκης, διαβαθμίζεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ νόμου ΑΧΚΕ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1887, ὡς ἐτροποποιήθη τοῦτο διὰ τοῦ νόμου ΓΤΠ' τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1909.

2. Τὰ ἐκδιδόμενα πρὸς χρῆσιν τῆς Τραπέζης πιστοποιητικὰ φυλάκων ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους καὶ δικαιώματος.

3. Πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Τραπέζης, ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν καὶ τὰ τῶν ἐκτελέσεων δικόγραφα, γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

4. Τὰ ἔγγραφα, συμβολαιογραφικὰ ἢ μή, δι' ὧν ἡ Τράπεζα δανείζεται παρ' ἄλλων Τραπεζῶν, τὰ ἀποδεικτικὰ καταθέσεων καὶ ἀναλήψεων τῆς Τραπέζης παρ' ἄλλαις Τραπέζαις ὡς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν παρ' αὐτῇ καταθέσεων καὶ τῶν ἐναντι τῶν καταθέσεων τούτων ἀποδόσεων καθὼς καὶ τῶν ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβολῶν πρὸς αὐτὴν τῶν διὰ λογαριασμόν της εἰσπραττομένων ἀπαλλάσσονται παντὸς χαρτοσήμου.

5. Ἐπίσης ἀπαλλάσσεται τὸ ἵδρυμα παντὸς ταχυδρομικοῦ καὶ τηλεγραφικοῦ τέλους καὶ τέλους ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν ἐπιταγῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Πᾶσαι αἱ Δημόσιαι, Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ζητούμεναι νὰ δίδωσι πληροφορίας εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης περὶ τῆς προσωπικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἱκανότητος τῶν ζητούντων δάνεια ἢ τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὑποθηκευτέου κτήματος.

Ζ'. Συμβουλίων Γεωργικών Τραπεζών.

Ἄρθρον 15.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Συμβούλιον Γεωργικῶν Τραπεζῶν, εἰς ὃ μετέχουσιν ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας, ὡς Πρόεδρος, ὁ τμηματάρχης τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ Γεωργικῆς Πίστεως, οἱ Διοικηταὶ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διεπομένων γεωργικῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων, ὁ καθηγητὴς τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Γεωπονικῇ Σχολῇ ἢ ἕτερος καθηγητὴς οἰκονομικῶν μαθημάτων παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Ἐμπορικῇ Σχολῇ ὁριζόμενος ἐφ' ὡρισμένῃ θητείᾳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συνερχόμενον ἅπαξ τοὐλάχιστον κατ' ἔτος μελετᾷ τὰ ἐνδεικνύομενα μέτρα πρὸς ἐνιαίαν κατεύθυνσιν τῶν γεωργικῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς πίστεως καὶ ὑποβάλλει τὸ πόρισμα αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

3. Τὰ τῆς συγκλήσεως, ἀπαρτίας, ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ, καθηκόντων, δικαιοδοσίας κλπ. τοῦ Συμβουλίου τούτου ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

4. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου διοικητῶν τῶν γεωργικῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων βαρύνουν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἱδρυμάτων τούτων.

Η'. Ἀκροτελεύτιαι διατάξεις.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα Ἠπείρου καθίσταται αὐτοτελὴς ἀπὸ τῆς ἐν ἰσχύϊ θέσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς. Τὸ ἐν Ἰωαννίνοις εὑρεῦον ὑποκατάστημα τῆς μέχρι τοῦδε Γεωργικῆς Τραπέζης Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου ἐξακολουθεῖ ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ταύτης μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς αὐτοτελοῦς Γεωργικῆς Τραπέζης Ἠπείρου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σταμούλης

(5)

Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Σκοπέλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 3147 «περὶ συστάσεως Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης» καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2805 «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἐλαίας κπ.» καὶ τὰ ὑποβληθέντα ψηφίσματα τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων τῶν νήσων Σκοπέλου καὶ Ἀλονήσου, αἰτουμένων τὴν ἵδρυσιν Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

1. Τίθεται ἐν ἐφαρμογῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου, πλὴν τῆς κοινότητος Σκιάθου ὁ νόμος 3147 «περὶ συστάσεως Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης» καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2805 περὶ συστάσεως Ταμείου Ἐλαίας κλπ.».

2. Συνιστᾶται Ταμεῖον Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Σκοπέλου, τοῦ ὁποίου περιφέρεια εἶνε ἡ ἐπαρχία Σκοπέλου, πλὴν τῆς κοινότητος Σκιάθου καὶ ἕδρα ἡ κωμόπολις Σκόπελος.

Τὸ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Διάταγμα «περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Σκοπέλου» καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σταμούλης

(6)

Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Σκιάθου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 3147 τοῦ 1924 «περὶ συστάσεως Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1923 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2805 περὶ συστάσεως Ταμείου Ἐλαίας κλπ.» καὶ τὸ ὑποβληθὲν ψήφισμα τῆς Κοινότητος Σκιάθου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

1. Τίθεται ἐν ἐφαρμογῇ εἰς τὴν Κοινότητα Σκιάθου ὁ νόμος 3147 τοῦ 1924 «περὶ συστάσεως Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης» καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1923 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2805 περὶ συστάσεως Ταμείου ἐλαίας κλπ.».

2. Συνιστᾶται Ταμεῖον Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Σκιάθου τοῦ ὁποίου περιφέρεια εἶνε ἡ Κοινότης Σκίαθος καὶ ἕδρα ἡ Κωμόπολις Σκίαθος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σταμούλης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου